

Forfatter: Udrag fra De fortryllede Fingre

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 154.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296366041568/facsimile.pdf> (tilgået 25. juni 2021)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

udsprang af hendes Sorg over Andres formeentlige Ukjærlighed, var bleven til en farlig Behagesyge hos hende, og at hun derved var bleven en tom, huul Maske, og havde været nær ved at tabe det Dybeste og Bedste, hun eiede, for prunkende Kundskaber, jammerlige Talenter og et skuffende behageligt Ydre. Hun tilstod ham oprigtig, at hans hele Confirmations-Underviisning hidtil havde været spildt for hendes Hjerter, medens den alene havde beskæftiget hendes Tænkning. Selv da hun paa Kirkegulvet modtog Haandspaalægningen og bekræftede sin Daabspagt, havde det kun været hende en smuk Ceremoni, der var nær ved at kede hende; men da havde hun fundet Trost paa en Maade i sin Psalmebog, i hvis blanke Bind hun havde spejlet sig. – Først fra det Øieblik, hendes Fætter Jørgen havde forladt hende, maaskee for bestandig, var der faldet ligesom et Slør fra hendes mere Øie, og først da havde hun seet, at hun endnu dog eiede en hemmelig Skat i sit Indre, som hun maatte gribe og bevare, for ikke at blive en blot smuk, men aandløs Menneskelarve.

Hvad der i denne Hjerterudgydelse forekom Præsten besynderligst, var hendes Eventyr med Gudmoderen, den gamle Fru Sommerkjær, hvilket han ikke kunde ansee for nogen Drøm eller Fantasi, da han kjendte baade hende og hendes Bolig, der aldeles svarede til Thoras Beskrivelse; han vidste ogsaa, at hin gamle Kone for nogle Aar siden havde været henfalden til Læsning af magiske Skrifter og troet sig i Besiddelse af den saakaldte lyse Magi, der ved gode Aanders Hjælp vil foretage mirakuløse Gjerninger. I den senere Tid havde hun opgivet dette Sværmeri og selv faaet Skrupler deraf, medens hun havde læst i en af sine hemmelige Bøger, at der kunde blande sig virkelig Trolddom dermed, og at Dæmoner og onde Aander kunde skuffe den oprigtigste Sjæl, der dyrkede Magten, saasnart man udstrakte sine Ønsker om en højere Naturs Indvirkning til de ydre og verdslige Ting. Om sin Sammenkomst med Thora havde hun dog aldrig betroet Præsten Noget; men hun havde haft en angstelig Samtale med ham om sin kjære Guddatter, kort efter at hun havde seet hende paa hendes Confirmationsdag i Kirken.

Den Forandring, der efterhaanden foregik i Thoras Indre, røbede sig paaføldende i hendes hele Adfærd og behagede kun lidet hendes Forældre, der havde en heftig Gru for enhver aandelig Devægelse hos hende og ofte frygtede for, at den Sindsforvirrelse, de for nogle Aar siden troede at have bemærket hos hende, nu i en anden Skikkelse